

خبر

بعد از ۴ سال توقیف

«عصبانی نیستم» اکران شد

● **بهناز شیرینانی**؛ بالاخره برای نخستین بار سه‌شنبه، ۱۱ اردیبهشت، در پردیس کوروش، عوامل و مخاطبان «عصبانی نیستم» به کارگردانی رضا درمیشیان به تماشای آن نشستند و از ۱۲ اردیبهشت اکران عمومی‌اش آغاز شد؛ فیلمی که قرار بود از ۲۹ آذر سال گذشته به اکران عمومی برسد . نوید محمدزاده در این‌باره گفت: «تا «عصبانی نیستم!» را روی پرده نبینم باورم نمی‌شود که اکران شده است؛ فیلمی که قطعا اکران می‌شود و تمام می‌شود و هیچ اتفاق عجیبی در مملکت با اکران این فیلم نخواهد افتاد، ولی این فیلم به من یاد داد که چقدر می‌چسبد فیلمی را بازی کنی که از جنس مردم باشی. انتخاب‌های بعدی‌ام و فیلم‌هایی که بازی کردم، همه به‌واسطه این فیلم و یادگرفتن سر صحنه تیم رضا درمیشیان بود که زمان ساخت این فیلم یک جوان ۳۱ ساله بود و حالا خیلی‌هایمان مثل کاراکتر فیلم «عصبانی نیستم!» در گذر زمان، پیر شده‌ایم، ولی باید همیشه پای حرفی که می‌زنیم باشیم».
باران کوثری نیز گفت: «این پنج سال به ما سخت گذشت. فکر می‌کنیم خیلی تیم خوبی هستیم که تک‌تک روزهای این پنج سال را در کنار رضا درمیشیان ایستادیم، ولی شما هم مردم

درحی‌کی هستید که تک‌تک ساعت‌های این پنج سال را در کنار رضا درمیشیان و فیلمش ایستادید. این‌ فیلم اگر امروز اکران می‌شود فقط نتیجه پیگیری ما نیست، نتیجه مطالبه شما هم هست. به رضا درمیشیان همیشه می‌گفتم که اگر گفتند فیلم باید صحنه‌هایش دربیاید، حتی نمایش یک پلان از آن روی پرده سینما پیروزی است. ساختن فیلمی مثل «عصبانی نیستم!» دل سوخته، شجاعت، صبر و تحمل می‌خواست و کسی بهتر از رضا درمیشیان نمی‌شناسم که تحمل این پنج سال و همه بازی‌هایی که با او شد و تهمت‌هایی را که به ناروا به‌خاطر دلسوزی‌اش به او زده شد داشته باشد».

عرصه «فیلم کوتاه» به اندازه ساخت «فیلم بلند» مهم است. تاریخ سینما گواه این مدعا است که بسیاری از فیلم‌سازان بزرگ و موفق از دنیای فیلم کوتاه وارد سینمای حرفه‌ای شده‌اند. به‌دلیل اهمیت این موضوع سراغ مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران رفتم تا درباره وضعیت فعلی و چگونگی فعالیت‌های انجمن سینمای جوانان ایران جوا بشویم. امروزه به‌دلیل حضور موفقیت‌آمیز فیلم‌سازان ایرانی عرصه فیلم کوتاه در سطح داخلی و بین‌المللی، ضرورت توجه بیش‌ازپیش این عرصه بیشتر احساس می‌شود. پیشینه فیلم‌سازان موفقی همچون شهرام مکر، سعید روستایی، مجید بزرگر و اصغر فرهادی که از انجمن سینمای جوانان یا ساخت فیلم کوتاه شروع کرده‌اند، کافی است که انجمن را بیشتر جدی بگیریم. سیدصادق موسوی، مدیرت این مجموعه در گفت‌وگو با «شرق» به سؤالات ما پاسخ داد که مشروح آن پیش روی شماست.

ۛ به‌طورکلی وظایف انجمن سینمای جوانان ایران چیست؟

انجمن دو وظیفه اصلی دارد؛ یکی آموزش و کشف استعدادها و دیگری ساخت حرفه‌ای فیلم کوتاه. در حوزه آموزش، ما فیلم‌سازی و عکاسی را در شعبات سراسر‌کشور آموزش می‌دهیم. در دوره‌های کامل فیلم‌سازی ۱۳ درس ارائه می‌شود و همچنین دوره‌های تک‌درس مشاغل سینمایی هم داریم. مهندس حیدریان، ریاست محترم سازمان سینمایی، وقتی «برنامه جامع سینما» را می‌نوشتند بر این عقیده بودند که وقتی بخش خصوصی، آموزش را به‌خوبی انجام می‌دهند، دیگر ما –بخش دولتی- رقیبش نیستیم، چون کاری که آنها انجام می‌دهند، ما نمی‌توانیم. به‌همین‌دلیل در دفتر تهران شکل آموزش کلاسیک را تعطیل کردیم؛ زیرا این روزها مؤسسات آموزشی سینمایی بسیاری در تهران فعالیت می‌کنند، در نتیجه آموزش در دفتر تهران را به آموزش استادمحور تغییر دادیم.

ۛ استادمحور یعنی چه؟

یعنی برای کسانی که دوره‌های مقدماتی را گذرانده‌اند، کارگاه‌های آموزشی برگزار می‌کنیم. ما را که به ناروا به‌خاطر دلسوزی‌اش به او زده شد تعدادی هرجو زیر نظر یک استاد کار می‌کنند که

خروجی نهایی هر نفر در پایان باید ساخت یک فیلم باشد.

ۛ درباره شهرستان‌ها و شهرهای دیگر هم چنین ایده‌ای را دنبال خواهید کرد؟

اگر این شکل آموزشی در تهران جواب داد، ما می‌توانیم این ایده را در شهرهای دیگر هم پیاده کنیم. اما باید این را هم در نظر گرفت که در برخی شهرها اصلا آموزشگاه خصوصی سینمایی وجود ندارد! به‌همین‌دلیل ناچاریم در آنجا آموزش‌ها را به‌شکل کلاسیک و جدی ادامه بدهیم.

ۛ آموزش مجازی در انجمن وجود ندارد؟

چرا داریم. در حوزه آموزش مجازی هم گام بزرگی برداشته‌ایم که محتواهای آموزشی را هم به‌شکل آفلاین (offline) و هم آنلاین (Online) در سراسر کشور ارائه کنیم. خوبی این روش تدریس این است که از بهترین استادان در آموزش مجازی بهره گرفته‌ایم. علاوه بر اینها چند کتاب تئوری درجه یک چاپ کرده‌ایم. ولی باورمان این است که بخش دولتی اگر وارد چاپ و نشر کتاب شود چندان مؤثر عمل نخواهد کرد. در نتیجه در همه این بخش‌ها با بخش خصوصی مشارکت کردیم. مثلا به مسئولان انتشارات مختلف کار سفارش دادیم که فلان کتاب را نیاز داریم. برای مثال در جشنواره سال گذشته «فیلم کوتاه تهران»، ۲۰ نشست تخصصی با حضور بهترین استادان ایرانی

گفت‌وگو با سیدصادق موسوی، مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران

نوآوری فیلم‌سازان کوتاه با حداقل هزینه

فرانک آرتا

و خارجی برگزار کردیم که همه مباحث در پایان جشنواره به کتاب تبدیل شد و با حمایت سینمای جوان

در انتشارات آیان به چاپ رسید.

ۛ دستاورد برگزاری «جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران» چه بود؟

نکته مهم این است که ما در سال‌های چهل فیلم کوتاه به‌سر می‌بریم. این جریان از حدود سه سال پیش شروع شده است. باتوجه به جوایی که ما در عرصه‌های بین‌المللی دریافت کرده‌ایم، این انگیزه را به ما می‌دهد تا بیشتر تلاش و به این خیزش کمک کنیم و دراین‌راستا بسیاری از طرح درس‌ها را کاملا تغییر داده‌ایم. سینمای جوان همان‌طورکه از عنوانش برمی‌آید باید بتواند با نشاط خودش را مدیریت کند. به‌همین‌دلیل ما در «کمسیون آموزشی» از بهترین مدرسان دعوت کردیم تا همه شرح درس‌ها به‌روزرسانی شود.

ۛ این به‌روزرسانی در انجمن به چه شکلی محقق شد؟

همان‌طور که می‌دانید، در دهه ۶۰ خورشیدی به دلیل استیلای تکنولوژی آنالوگ، انجمن سینمای جوانان ایران نقش انحصاری داشت؛ یعنی مثلا دوربین‌های هشت و ۱۶ میلی‌متری بیشتری در اختیار انجمن بود. به همین دلیل همه به انجمن نیاز داشتند، اما امروزه با سیطره تکنولوژی دیجیتال دیگر چیرگی فنی از شکل انحصاری خارج شده و تقریبا همه به انواع و اقسام دوربین و سایر تجهیزات دسترسی دارند یا با رایانه شخصی خود تدوین می‌کنند. حتی ممکن است امکانات فنی ما در دفاتر کهنه‌تر از آنچه باشد که فیلم‌سازان جوان در دست دارند. بنابراین انجمن باید خوراک دیگری برای فیلم‌سازان جوان فراهم کند. الان مسئله آموزش، نگرش، هستی‌شناسی و رهیافت‌های زیبایی‌شناسانه مهم است. ما در کلاس‌های آموزشی خلاقیت، تجربه‌گرایی، جسارت و ساختارشکنی را آموزش می‌دهیم. در همین مسیر سال گذشته شرایطی فراهم کردیم تا هزارو ۲۰۰ هنرجو در کل کشور آموزش کامل فیلم‌سازی را فراگیرند؛ یعنی ۹ ماه درس خواندند، پایان‌نامه آماده کردند و درنهایت کلیات فیلم‌سازی را فراگفتند. مهم‌ترین تفاوتی که می‌توان درباره آموزش در آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها با مکانیسم انجمن بیان کرد این است که ما با رویکرد تولید فیلم کوتاه پیش رفته‌ایم. ما کلاس بازیگری را گرم نداریم و فقط هرآنچه در حوزه فیلم‌سازی، مثل کارگردانی، تصویربرداری و تدوین را آموزش می‌دهیم. درحقیقت ما می‌خواهیم فیلم‌ساز مؤلف تربیت کنیم. اگر از بین هزارو ۲۰۰ نفری که در سال ۱۳۹۶ ثبت‌نام کردند فقط ۱۷ نفر آنها وارد عرصه سینما شوند برای ما موفقیت محسوب می‌شود و افتخار بزرگی است.

ۛ از نظر شما فیلم کوتاه چگونه تعریف می‌شود؟
در حقیقت فیلم کوتاه فیلمی است که نمی‌توان بلندش را ساخت؛ درحالی‌که بسیاری از کسانی که خودانگیزخته وارد عرصه فیلم‌سازی شده‌اند تصور می‌کنند فیلم کوتاه، فیلم بلندی است که کوتاه شده! در نتیجه هنرجویانی که از سینمای فیلم کوتاه به سینمای فیلم بلند راه پیدا کرده‌اند نسبت به بقیه موفق‌تر بوده‌اند. زادگاه اکثر سینماگران موفق امروز سینمای ایران فیلم کوتاه بوده و الان هم در سینمای فیلم بلند درخشیده‌اند. اصلا در کار آنها جسارت و خلاقیت و رنگ‌وبوی دیگری وجود دارد.

ۛ شاید یکی از دلایلش این است که فیلم کوتاه مشکلات و موانع فیلم بلند را ندارد؛ مثل بودجه‌های هنگفت، رانت‌خواری و...؟
بله و هرآنچه می‌ماند هنر است، چون با بودجه ۵۰ یا ۶۰ میلیون تومانی فیلمی تهیه می‌کند که دیگر نیاز نیست پول بازیگر را بپردازد و تازه همین هزینه را هم با دریافت جوایز نقدی و حضورهای بین‌المللی به دست می‌آورد.

ۛ تولید فیلم کوتاه در انجمن چگونه است؟

انجمن در حوزه تولید فیلم، به سه شکل فعالیت می‌کند؛ یکی تولیدات هنرجویی است؛ یعنی ما هزارو ۷۰۰ فیلم از هنرجویان دریافت کرده‌ایم؛ دسته دوم فیلم‌های نیمه‌حرفه‌ای هستند؛ یعنی کسانی که از اعتبارات مالی کمتری برخوردارند، اما از همان آثار هم بسیاری به جشنواره‌ها راه پیدا می‌کنند و موفق می‌شوند و سوم فیلم‌های کوتاه حرفه‌ای هستند که فقط در دفتر تهران قرارداد آنها منعقد می‌شود.

ۛ سقف پرداخت‌ها چقدر است؟

سقف هزینه‌ای که پرداخت شده تا ۵۳۰ میلیون تومان است. ما برای اولین‌بار در شهرستان‌ها پول دادیم

و برای آن تکلیف مشخص نکردیم. فقط خواستیم صرف خلاقیت هنرجویان برای فیلم‌سازی شود. حتی از میان آنها از فیلمی که با ۵۰۰ هزارتومان هم ساخته شد حمایت کردیم و به جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران راه پیدا کرد.

ۛ الان وضعیت بودجه‌دهی چگونه است؟

اوایل سال گذشته «شورای عالی تولید» در دوره‌ای به دلایل مالی محدود شده بود، اما اواخر سال مجددا شروع به فعالیت کرد. امسال هم می‌خواهیم کل بودجه را به ۱۲۰ دفتر در شهرستان‌ها برسانیم. بودجه ما در سال ۱۳۹۶ درمجموع ۱۴میلیارد تومان بود. امیدواریم امسال بتوانیم تا سقف ۲۰ میلیارد تومان دریافت کنیم. انجمن برخلاف بسیاری از سازمان‌های دیگر، محلی برای جمع‌شدن است و خبری از تجارت در خلخ آثار هنری نیست. حتی کارمندان انجمن دستمزد کمتری می‌گیرند؛ ولی محبت و علاقه بیشتری در کارشان دارند. در حوزه تولید نیمه‌حرفه‌ای در سال ۱۳۹۶ نزدیک به ۸۰۰ اثر تولید شد و این نشان می‌دهد که ما در سال لاقابل‌صد فیلم حرفه‌ای تولید می‌کنیم. سال گذشته سینمای کوتاه ایران در عرصه بین‌المللی نزدیک به ۹۰۰ حضور داشته و ۱۷۰ جایزه بین‌المللی گرفته که ۴۵ جایزه مربوط به خود انجمن است. ما در مهم‌ترین جشنواره‌ها مثل کلرمونت یا short shorts حضور داشتیم.

ۛ دلیل رونق فیلم کوتاه از نظر شما چیست؟

یکی از دلایلش حضور بچه‌های فیلم‌ساز کوتاه بدون وابستگی به دولت و به شکل مستقل است. باین‌حال به نظر هنوز جای کار وجود دارد. ضمن اینکه «انجمن صنفی فیلم کوتاه» در این زمینه هم تعامل بسیار خوبی با ما دارد.

ۛ شما تجارب جدید در بخش فیلم‌نامه، فیلم‌برداری و... در فیلم‌ها کوتاه می‌بینید؟

بله دقیقا چون فیلم‌سازان کوتاه با حداقل هزینه می‌توانند کارهای متفاوتی انجام دهند.

ۛ جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران و منطقه‌ای‌ها چگونه برگزار می‌شوند؟

این جشنواره به‌حق یکی از بزرگ‌ترین جشنواره‌های فیلم کوتاه خاورمیانه است که قدمت زیادی هم دارد و امسال سی‌وپنجمین دوره‌اش برگزار می‌شود. جوایز نقدی تا شش هزار یورو به برندگان اختصاص داده می‌شود و هیئت داوران ما متشکل از چهار داور بین‌المللی و یک داور ایرانی است. آنها کسانی هستند که تجربه دوری در جشنواره‌های معتبر دنیا را داشته‌اند. سال گذشته پنج‌هزارو ۹۵۹ فیلم کوتاه از ۱۱۷ کشور جهان به جشنواره رسید. نهایتا آثار ۴۴ کشور پذیرفته شد. در کنارش کارگاه‌ها و بحث‌های آموزشی مختلف هم برگزار شد که دانش‌افزایی مناسبی داشت و سطحش از سال‌های گذشته هم بالاتر بود. جشنواره فیلم کوتاه محل دیده‌شدن و کشف استعدادهاست. در سینمای بلند اگر به جشنواره راه پیدا نکنی، وارد اکران عمومی می‌شوی یا در نمایش خانگی حضور خواهی داشت یا نهایتا فیلم شما در بستر vod از راه اینترنتی دیده می‌شود. ولی جشنواره فیلم کوتاه عرضه این فیلم‌هاست. در نتیجه جشنواره فیلم کوتاه برای ما تفاوت هویتی در قیاس با سینمای بلند دارد. علاوه بر آن ما در سال، سه جشنواره منطقه‌ای هم برگزار می‌کنیم؛ یعنی کشور را به سه بخش تقسیم می‌کنیم و هر ۱۰ یا ۱۱ استان آثارشان را به رقابت می‌گذارند و برگزیده‌ها به جشنواره راه پیدا می‌کنند. در این جشنواره‌های منطقه‌ای که سه دوره برگزار شده است دوره‌های دانش‌افزایی برای مربیان برگزار می‌کنیم. معتقدم اهمیت فیلم کوتاه بسیار بیش از آنی است که ما به آن می‌پردازیم. ما در کدام رشته ورزشی، هنری، صنعتی و... معادل فیلم کوتاه حضور داشته‌ایم؟ یعنی ۹۰۰ حضور بین‌المللی در یک سال و ۱۷۰ جایزه؛ اما چون با اقتصاد پیوند نخورده، به آن کمتر توجه شده است. یکی دیگر از کارهایی که انجام داده‌ایم این است که در تمام دفاتر انجمن سینمای جوان نقش خدمات‌رسانی داریم؛ هرکس در ساخت فیلم کوتاه به مشکلی برخورد، ما وظیفه داریم که کمکش کنیم؛ حتی اگر پول نمی‌دهیم، می‌توانیم در پخش بین‌المللی کمکش کنیم یا مثلا در «پاتوق فیلم کوتاه» اثرش را اکران کنیم. قبلا ایده این‌گونه بود که این خدمات فقط برای محصولات انجمن باشد؛ من با این ایده مخالفت کردم و معتقدم همه خدمات انجمن؛ سینمای جوان باید برای همه فیلم‌سازان کوتاه باشد؛ چه تولید انجمن باشد و چه نباشد.

ۛ روند تولید یک فیلم کوتاه در انجمن چگونه است؟
اول طرح قصه ارائه. بعد فیلم‌نامه در شورا بررسی و در پایان جلسه باورود هزینه‌ها برگزار می‌شود. سپس نسبتی از آن بودجه را ما می‌پذیریم و شریک فیلم می‌شویم. ما هر فیلم کوتاه چه داستانی، مستند یا انیمیشن تا سقف ۳۰ دقیقه را حمایت می‌کنیم.

ۛ به نظر شما مشکلاتی که در انجمن با آن روبه‌رو هستید، قابل حل است؟
انجمن در سراسر کشور نیاز به حمایت‌های وزارت ارشاد دارد؛ یعنی برای توسعه پرسنل و تجهیزات به حمایت نیاز داریم. نمی‌شود انتظار داشت که متکفلش فقط سازمان سینمایی باشد. باید تمام ادارات کل ارشاد در استان‌ها همکاری کنند.

ۛ امسال اولین جشنواره چه زمانی خواهد بود؟
جشنواره‌ای برای مناطق کردنشین داریم به نام «زیا» که در همین اردیبهشت ماه برگزار می‌شود.

هنر

زیر آسمان فیروزهای

در جشن شب بازیگر

۱۵ بازیگر مرد و ۱۰ بازیگر زن نامزدهای برگزیده

● **گروه هنر**: نشست خبری جشن «شب بازیگر» با حضور دبیر، کارگردان، دبیر اجرایی جشن، نماینده هیئت داوران و جمعی از اهالی رسانه در عمارت جدید خانه تئاتر برگزار شد. بهزاد فراهانی، دبیر جشن شب بازیگر، گفت: «این خانه‌ای که اکنون در آن هستیم به همت و سخت‌کوشی افرادی مانند ایرج راد، سهراب سلیمی، عباد کریمی و دوستان دیگر بنا شده است. فکر می‌کنم اینکه چندین سال ما این جشن را به یاری دوستانمان برپا می‌کنیم، تعهد والایی است و امیدوارم کسانی که پس از ما بر صندلی کوچک انجمن بازیگران خانه تئاتر تکیه می‌دهند دلشان عاشقانه برای این صنف و زحمت‌کشان این صنف بسوزد». او افزود: «امسال برخلاف سال‌های گذشته اسپانسر نداشتیم که یاری‌گر ما باشد، چراکه امسال برای همه ارگان‌ها سال سختی بود و ما زورمان نه به بانکی رسید، نه جای دیگری. تنها کسی که دست ما را به گرمی فشرد، مدیر مرکز هنرهای نمایشی، شهرام کریمی، بود. خوشحاییم که فردی را از درون خود ما انتخاب کرده‌اند، زیرا که شهرام کریمی دلش برای تئاتر می‌تپد. او در این جشن آبروی ما را خرید».

سپس فراهانی ادامه داد: «در این جشن از چهار نفر از پیش‌گستوان تئاتر تقدیر می‌کنیم؛ دو نفر از تئاتر تهران و دو نفر از تئاتر شهرستان؛ بانو «کبری ملکی» از تئاتر سندج و «سیدمحمد رئیس‌زاده‌نیاوری» از تئاتر رشت و پیش‌گسوتی هستند که سال‌ها برای تئاتر در شهرهای خود زحمت کشیده‌اند و سال‌های بسیاری از عمر خود را صرف این هنر کرده‌اند و تئاتر این شهرها مدیون این دو هنرمند بزرگ است. از تئاتر تهران نیز «محمد مطیع» و «فهمیه رحیم‌نیا» مورد تقدیر قرار خواهند گرفت. همچنین در این شب خانه تئاتر با همکاری مؤسسه هنرمندان پیش‌گسوت از محمدعلی کشاورز، شهلا راجی، پری امیرحوزه، نصرت‌الله وحدت و خود -من- بهزاد فراهانی- تقدیر خواهد کرد». در ادامه، پرس‌و‌گرمی، کارگردان جشن شب بازیگر، گفت: «مهم‌ترین قسمت جشن، اهدای جایزه به بازیگران برتر سال ۹۶ است که شامل سه بازیگر مرد سه بازیگر زن و یک بازیگر ویژه و تقدیر از چهار پیش‌گسوت تئاتر خواهد بود. این جشن رأس ساعت ۱۷ روز شنبه، ۱۵ اردیبهشت، در تالار وحدت برگزار می‌شود. شروع برنامه حتما رأس ساعت ۱۷ خواهد بود و ساعت ۱۹:۳۰ هم به پایان می‌رسد». مسعود رحیم‌پور، دبیر اجرایی شب بازیگر، گفت: «اگر آقای فراهانی نبود، قطعا این جشن هم نبود. بودجه نقدی ما پنج میلیون و ۹۰۰ هزار تومان است که خانه تئاتر هرساله به همه انجمن‌ها برای برگزاری جشن می‌دهد». بهزاد فراهانی نیز در ادامه از تعاونی صنایع دستی هنرمندان سیستم‌وبلوچستان که بدون دریافت وجه جوایز برگزیدگان را تقبل کرده‌اند، تشکر کرد. سروش طاهری، نماینده هیئت داوران انجمن بازیگران در پایان گفت: «۱۰ کاندیدای زن و ۱۵ کاندیدای مرد و یک نفر از بخش استعدادهای جوان انتخاب شدند».

بیکر هوشنگ آزادی‌ور تشیع شد

● **گروه هنر**: بیکر هوشنگ آزادی‌ور، سینماگر و مستندساز، صبح روز ۱۲ اردیبهشت، با حضور خانواده و جمعی از هنرمندان و دوستان آن مرحوم از مقابل ساختمان خانه سینما تشیع و سپس در قطعه هنرمندان بهشت‌زها (س) به خاک سپرده شد. در ابتدای این مراسم، کیوان کیانی، از مستندسازان پیش‌گسوت سینمای ایران که اجرای این مراسم را برعهده داشت، بیان کرد: «هوشنگ آزادی‌ور انسانی چندوجهی بود. او یک مستندساز، مترجم، شاعر، منتقد و از اهالی تئاتر بود که متأسفانه دیگر در بین ما نیست و او را از دست دادیم. او در عین ناشناختگی درگذشت». در ادامه، فرهاد آزادی‌ور، اظهار کرد: «من برادر کوچک‌تر هوشنگ هستم و می‌خواهم از طرف خانواده‌ام از تمام افرادی که در این مراسم شرکت کرده‌اند و حتی آنهایی که می‌خواستند حضور داشته باشند، اما شرایطش ایجاد نشد، تشکر کنم. همان‌طور که می‌بینید، من لباس عزا نپوشیده‌ام. همه ما یک روز این دنیا را ترک خواهیم کرد، بنابراین من تقاضا دارم که زندگی پربار هوشنگ را جشن بگیریم». سپس هوشنگ چالنگی، از دوستان آزادی‌ور و شاعر معاصر ایران، درباره شخصیت این هنرمند بیان کرد:«من ۵۵ سال سابقه دوستی با او را دارم. او از جوانی به سمت مسالال فرهنگی جذب شد و از اولین شاگردان مدرسه عالی تلویزیون بود. بعدها ترجمه‌هایی از او منتشر شدند که مانند تالیف هستند. هوشنگ متوجه خالی‌بودن جای این تالیفات در حوزه سینما و تئاتر بود، بنابراین کتاب‌هایی که او ترجمه و نگارش کرد، مانند مرجعی در این حوزه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد».